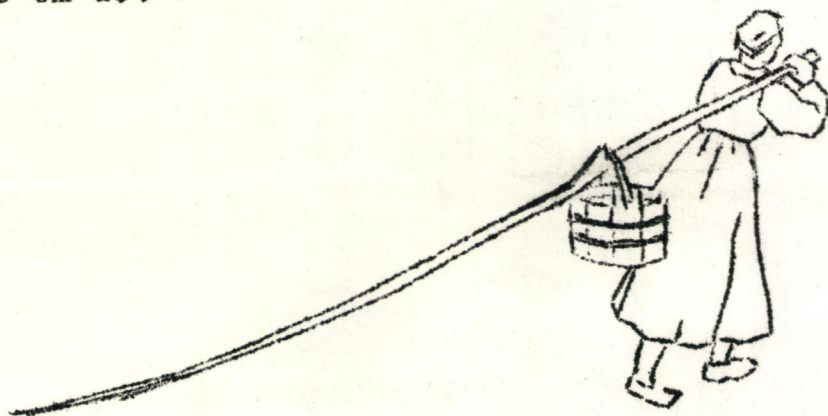

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel ?

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

Alfred Ytesand

Guar til nr. 5.

Han aldri hørt om at den slags redskap
har vært brukt til massedring. Troer heller
ikke det har vært brukt i Nordland.

Guar til nr. 12.

Tørka forskepyggen og hoder har
nok vært benyttet til dreusel, men ikke
i noen utstrekning, likeså tørka kumik.

For hull ble almindelig dreusel br-
ytt, var det lort som ble brukt og
var si samme slapp opp om våren, var
det å ty til det som kunne dreusles. Tørka
lang og tarlegger ble også brukt i brøms
omase er velkjendt her